

Att våga gå vidare

Att våga stå stadigt där bredvid kräver också mod och en enorm styrka.

Det här är en krönikeserie där vi vill berätta att vi alla har kommit fram till att det är inte lätt att återta livet. Utan det krävs ett enormt mod och en stor kraft att komma tillbaka där dom omkring oss är så oerhört viktiga.

Så att vara en när och kär kräver också stor kraft och rejält mod.

Det är inte enbart jag som får diagnosen med det stora C:t som kliver på resan, utan vi får alltid medpassagerare på olika sätt. Så hur är det för familjen? Jag har i denna krönika två av mina vänner i fokus och där den ena berättar att hennes svärföräldrar dragit sig undan och det gör ont i mitt hjärta. Föräldrar ska alltid finnas där för sina barn och deras familj, något jag själv har saknat oerhört och stort så jag vet hur ont det gör. Men här behöver hela familjen alla sina föräldrar inte enbart för mannen utan för alla som en trygghet. För tänk om din respektive får en diagnos, hur ont gör inte det och hur nära ni än är så kan du aldrig riktigt förstå. Därför är det viktigt att ha en tröstande famn och att våga prata med någon för egen del, men det är otroligt viktigt att ni också försöker berätta allt för varandra för det är enklare än att stå där bredvid och få höra att det är inget. Så varför inte redan från tidig ålder våga prata och våga ha en relation där jag känner mig trygg i min egna familj. För jag kan garantera att alla familjer kommer någon gång att gå genom flera kriser och tänkt om vi vågade prata och vågade lägga korten på bordet så mycket lättare det skulle bli.

Vad händer med barnen?

Allt förändras kanske över en natt och där allt tar tid, hur lång tid och hur kommer det att sluta? Det blir otroligt många frågor och att förstå det hela är inte lätt. Vad kommer deras vänner att säga? Vågar dom stanna kvar eller är det osäkerheten som gör att dom inte vågar finnas kvar. Absolut det är ingen lätt uppgift att vara bästa kompis med någon där en förälder eller tom syskon klivit på resan. Här har du faktiskt ett val om du verkligen vill kliva på och vara medresenär eller väljer du att inte kliva på alls. Men även här så är

det viktiga är att våga prata och kanske om IRL är för svårt skriva ett brev att situationen är för tung, men ändå inte släppa kontakten helt och bara gå din väg.

Tänkt att våga skriva ett brev, ett kärleksbrev, ett vänskapsbrev och berätta att allt skrämmer dig. Vilken erfarenhet du själv har och varför du just nu kanske trycker på pausknappen eller säger adjö.

Även om det skulle göra ont så kan jag istället med kärlek förstå och med tacksamhet för det mod du som vän tar att skriva detta brev.

Det är viktigt att vi tar oss en stund mitt i våra vanliga vardagsliv funderar över hur skulle jag själv vilja bli behandla om jag själv skulle gå på en resa som förändrar livet så oerhört stort? Hur vill jag att vi ska ta vara på varandra i vår familj och kanske redan nu hitta en närmare relation, men också som medmänniska, kollega och som vän. Hur skulle jag själv vilja bli behandlad och hur kan jag släppa rädslan för rädslan lite mer? För rädslan är en av våra riktigt stora bovar i våra liv idag och hur gör jag för att minska den?

Fokusera på tacksamhet och kärlek! För det vi fokuserar på det växer!

Så hitta ett sätt att låta hela familjen hitta en väg och en hjälp att återta livet igen. Något vi kanske inte tänker på och något som inte riktigt finns där idag.

Därför vill vi ge fler möjligheten att återta sina liv!

Att få ge tillbaka och ge andra möjligheten att återta sina liv igen, det är en enorm möjlighet Annika, Katrin och jag inte kunde motstå. Vi tre har olika erfarenheter av cancer och efter förra årets gala måste vi göra det på nytt. Så årets gala kommer precis som förra årets att innehålla inspiration och information för dig som på något sätt vill våga gå vidare vart än på livets väg du befinner dig just nu.

Hoppas vi ses i morgon! Det finns platser till galan kvar!

Hälsoinspiratören Tina Persson

halsoinspiratoren@norrbottnen.se